

EL POBLE CATALÀ

Director: PERE COROMINAS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
EST. 16 - TELEFON 2298

ANY XIII. NÚM. 4033

BARCELONA, DIVENDRES 21 D'ABRIL DE 1916

UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA ESTEREOTIPA
EST. 16. TELEFON 2298

MONES :::: GRAN EXPOSICIÓ ::::
FABRICA DE DOLÇOS de
J. FERRERIGILI
Carrer de Sant Pau, 13.-Telefon 1500

Nacionalisme i Universalisme

Un dels tòpics més en ús entre les nostres classes conservadores és el de negar la virtualitat i la raó dels moviments públics i polítics de les democràcies per atribuir-los únicament a les exaltacions interessades i hipòcrites dels homes o de les agrupacions polítiques que's proposen produir una determinada tendència de l'opinió segons el seu caprici o la seva conveniència.

I en realitat res més lluny de la veritat. Perquè tots els moviments de l'opinió, i més encara els de caràcter popular, són fatalment provocats per un cúmul de circumstàncies socials que, obeint a una llei permanent de l'història, s'exterioritzen, prenen forma en determinades representacions exteriors, de modo que realment són aquestes l'efecte i no la causa dels mateixos, malgrat el que les aparicions semblin indagar lo contrari.

Així és pot aplicar contra el raonament dels que han sigut contraris de la Coalició per creure que'l partit radical, a causa exclusivament de determinades prediccions interessades, estava, en essència, incapacitat per a afegir-se al moviment general de la política catalana.

Perquè si recordem la tonalitat desintegrant que informava el primitiu catalanisme, tant de dreta com d'esquerra, amb agudeses que l'esclat d'un sentimentalisme col·lectiu posava de major relleu, i la coincidència amb ell d'un respectable contingent proletari i de bona part de la classe mitja, que portava en l'ànima, arrapada per una convicció que havia sobreviscut a dues generacions i que venia d'una idealitat política estancada en una etapa del seu període mbrionari, la idea de que el seu millorament econòmic i social depenia de l'adveniment d'una patria universal en la que s'haurien es-

borrat totes les fronteres. Es comprendrà que les causes d'aquell moviment eren altres que les al·ludides propagandes.

Aquest desig d'emancipació social, pels defectes d'atrasament en que vivia, s'amparà de l'ideal republicà, baix el que havia venut a mitjans del segle passat, i per natural contrapòsit amb nosaltres, per natural reacció contra un moviment que, al tendir a la disgregació, allunyava encara més el triomf de l'ideal universalista, en nom de la llibertat i de la República, les masses proletàries se sentien enemigues del nostre catalanisme.

Es clar que no era precisament i clarament la patria universal, la patria que oposaven a la nostra patria catalana i que era una patria espanyola, una unitat espanyola, la que servia d'ensenyament als hostilitats del Partit Radical, però és evident, cal només haver observat i reflexionat una mica sobre la realitat per a comprendre-ho, que aquesta idea de la patria espanyola no era per a ells més que un altre pas cap an aquella autopia universalista, com la nostra patria catalana era, davant dels seus ulls, un pas cap enrera en el camí dels seus anhelos més cars.

I així és el que explica aquest fet, incomprensible per alguns, de que l'espanyolisme dels radicals no podia ésser un obstacle substancial a la seva catalanització. En la massa anònima de les seves forces, fent exclusió dels elements qui hi han concorregut però que no formen part de la personalitat intrínseca del partit, no és un desamor a Catalunya el que ha inspirat la seva actuació; és un ideal descentrat que amb la perseverança i el bon seny dels homes que haguessin dirigit el camí de la nova jornada, s'hauria situat al lloc corresponent.

FLAGELL

La llei de subsistències, havia de salvaguardar al país de les escames dels grans agostistes i acaparadors. Semblava que aquesta idea havia inspirat la seva promulgació davant de la gravetat de les circumstàncies creades per la formidable conflagració europea. Més ben aviat se pogué convencer el país de que per part dels governants, sols se tractava d'una argucia més emprada en moments que no eren ni són actualment els més oportuns per a befar-se grogrollerament de les aspiracions de tota l'opinió. Els polítics del tom pacífic per lo mateix que són uns grans sofistes davant del Parlament, són uns destres conculcadors de les decisions d'aquest quan resta tancat la major part de l'any. I el cas s'ha repetit amb l'esmentada llei que no s'ha traduït en la pràctica en cap benefici positiu pel país, que tanta n'esperava.

Sostreure al país els beneficis de aquesta llei, causa, ademés, grans dificultats a les propies autoritats nomenades pel poder central, les quals topen amb tota mena d'inconvenients per a el compliment de la seva missió governativa. No serà estrany que a la curta o la llarga, se'ls plantejgin veritables conflictes que no podràn aturar per molt que sigui la seva habilitat i per molt subtil que sigui el seu tacte. Un exemple de les altes dots de governant que posseïx, és l'actual alcalde de Barcelona. El marqués de Olérdola està realitzant una labor des del començament del conflicte plantejat per la puja del preu de la carn que no havíem pogut alabar en cap altre alcalde. Però, tota l'entesa, tota la serena energia amb que procedeix, un dia o altre que si el Govern no hi posa remei, hauràn de fracassar davant de les aspreses de la realitat tant difícil de lluitar en aquest assumpte que ho concepim impossible.

La puja dels queviures, és una d'alla altxada continuament, menaçant al poble sense distinció d'estaments. Lluny d'estroncar-se, cada dia va en augment fent la vida poc menys que impossible a la classe mitja i treballadora. A mida que'ns veiem obligats a repetir aquestes frases, la realitat fa més remarcable, minsentiant dolorosament la seva virtualitat. I és que hi ha tópics que a l'estereotipar-se fan revivir els mals endèmics a que ens condemna l'odiós centralisme, el flagell més gros que pateixen les nacionalitats ibèriques.

PEL MESTRE GRANADOS

L'Associació de Música da Camerava està organitzant un solemne concert dedicat a honorar la memoria del gran artista que plora avui la nostra terra, l'Enric Granados.

Com se sab, el meritíssim artista tenia sot el seu patronatge la direcció artística d'aquesta entitat i fou en un concert d'ella aon per darrera vegada es gaudi a Barcelona del seu art d'inèrpret exquisit. Ademés s'havia compromès a donar un recital aquesta primavera en la mateixa entitat, com constava en el calendari general general del curs 1915-16.

Per així i pels mèrits universalment reconeguts del seu malhaurat mestre i director, aquesta Associació vol glorificar la seva memoria organitzant aquest homenatge, que consistirà en un concert d'obres seves exclusivament, de les compreses dintre l'especialitat musical que senyala el títol d'aquesta entitat.

Dintre pocs dies es faràn públics els noms dels artistes a qui es confiarà la seva execució i altres detalls interessants.

FILLS DE F. MAS SARDÀ

BANQUERS

Rambla del Mig, 20, junt a l'Hotel d'Orient

Negociem el cupó de la Deuda 5 per 100 Amortizable, venciment 15 de maig

Pròxim.

La Política

Conferència
En el Centre d'Unió Republicana, del districte VII, donarà el dia 30 d'aquest mes una conferència don Joan Solà, disertant sobre el tema: "Educació física, política i social".

En Giner
Cap Andalusia i Madrid ha sortit el diputat electe i regidor d'aquest Ajuntament senyor Giner de los Rios, qui permanecerà una temporada absent de la nostra ciutat per a descansar de les tasques polítiques i assistir després a l'obertura del Parlament.

Homenatge
La Cambra Regional de Societats Cooperatives de Catalunya i Balears ha acordat celebrar un acte d'homenatge en honor del seu digne president don Joan Salas Antón, amb motiu d'haver sigut el·legit diputat a Cortes pel districte de Sabadell.

Oportunament s'anunciarà el dia i local en que s'efectuarà el mencionat acte que, per les adhesions rebudes, tant de la capital com de tota Catalunya, promet ésser digne de la personalitat del senyor Salas Antón.

Anans i vinents

Han marxat a Madrid els diputats electes senyors Foronda i Amado.

A Lleida ha marxat l'ex-senador senyor Junoy.

Se troba en aquesta capital Mr. Jhon Walter, propietari del periòdic de Londres "The Times".

El ressorgir de Valencia

Organisat per la Joventut Valencianista de Valencia i Nostra Parla de Barcelona, el president d'aquesta darrera, En G. Fortesa, donà en la sala d'actes del "Rat Penat" de Valencia una interessant conferència sota el tema "El culte a la nostra llengua". La sala estava atestada de selecte públic, qui acollí amb entusiasme al conferenciant, del qual ne feu presenciació el president de la Joventut Valencianista el senyor Aguirre amb caloroses paraules.

Seguidament feu ús de la paraula En Guillem Fortesa.

Començà dient que l'esperit de la terra se manifesta quelcom distintament en cada un dels pobles. L'home és qui més intensament interpreta aquest esperit i una de les interpretacions més fidels és la llengua que parla. Així que l'home és infidel a la llengua és també infidel a les lles de la Natura.

El miracle de la Natura no és precisament l'unitat en les coses sinó la harmonia de les coses diverses. Així també all'organitzar els pobles no s'ha de procurar l'unificació de llurs veus sinó armonitzar-les i la vera harmonia és logra purificant cada una de les notes i cada una de les vibracions que integren el poble, i la primera vibració que cal enfortir i afinar és la vibració augusta de la llengua, la qual diu que és la Tònica dels Pobles.

Per més activar aquesta afinació, convidà a tots els valencians a una solidaritat espiritual amb sos germans de Mallorca, del Rosselló i de Catalu-

nya, segü de que aquesta unió seria la garantia més eficaç per a conservar la nostra fisonomia històrica i tradicional.

Explica quin ha sigut l'origen de «Nostra Parla» i els fins que's proposa. Fa remarcar que les intencions de tal entitat estan allunyades de tot moviment polític, perquè diu que es desenrotllarà en un nivell superior al de la política, ja que l'idea de l'expansió de la pròpia llengua eclipsarà tota altra vida.

Fa un elogi de la terra valenciana, diguent que ella donà el segle d'or de la nostra poesia, i hem de considerar que el testament de tants poetes mitgevals ens obliga a almar fins al deliri la llengua en que s'inspiraren.

Aquest amor diu que l'hem de posar al descobert tributant un «culte» constant a l'essència del nostre verb, «culte» que implica una gran escrupolositat i una gran temença a l'agravi; no temença d'agraviar als Poders públics, que no tenen jurisdicció sobre la nostra consciència, sinó temença a agraviar aquesta mateixa consciència nostra, que de no alimentar-la acabarà per desmaiar-se. Aquest «culte», segü dient, ha de tenir dos objectes: primer el fer obrir els ulls als qui hi poden veure; segon, mantenir encesa i flamejant la teia del nostre sentiment de Patria a fi de que els ulls oberts no siguin mancats de claror.

Acabà desent aquest llamentable error de molts que's creuen que el crear energies noves dins cada una de les regions significa robar-les al cor de la Nació, que solament la volen veure representada en la forma de govern establerta o en el convencionalisme de l'«oficialitat».

El president de l'Institut d'Estudis Valencians li va contestar amb un brillant i efusiu parlament.

Ambdós foren aplaudits amb gran entusiasme per l'auditori.

Notes de la guerra

Influències misterioses en l'actual guerra?..

Com ja era de preveure, no tenia de faltat qui trobés l'aspecte novelesc i fantàstic a l'actual guerra.

Ara que sembla no seguir-se amb tan d'interès les evolucions i estratègia dels combats, es ben bé maquiavèlica l'idea d'inventar nous infundis que fassin despertar novament l'espectació mes delirant, i sempre serà una gran trassa, no obstant, arbitrar recursos d'espectació i parcialitat encara que siga amb un sentit funambulesc i platònic.

La distingida escriptora Colombina ens conta com ja fa dies que un periodista alemany va propagant desafortunadament que l'ànima, el mòvil i la causa d'aquesta guerra, prové únicament d'una dona, d'una de les dones més fermoses del món, la princesa Stana, filla del rei Nikita, aquest intergerrim sobirà de Montenegro, pare d'una dinastia de dones sumament atractives que han conquistat reialmes i poders amb la seva celebrada bellesa i poderosa intel·ligència.

La major d'aquestes princeses de Montenegro va casar-se amb l'actual rei de Serbia i morí abans de que'l seu marit ocupés el solí.

Les dugues filles que segueixen, les princeses Miltza i Stana van casar-se amb dos poderosos i influents prínceps russos. La primera amb el gran duc Peter Nicolajevitch, virrei del Caucas, i la segona amb un príncep imperial del que no va tardar en divorciar-se per a contraure novament matrimoni amb el gran duc Nicolau, president del Consell de Defensa Nacional, lo qual l'investia del més alt poder militar, essent ell la primera personalitat del Imperi.

El periodista alemany, que segons se despret de les seves raons, no desitja altre cosa que presentar a la Princesa com a única provocadora de l'actual guerra, diu que aquesta és filla de les seves persistentes intrigues i de la influència envers el marit, constant que una vegada, passejant-se amb nombrosos oficials francesos de alta graduació per la frontera alemanya, senyalant amb un ample gest significatiu la bella catedral de Metz, va esclamar:

«Aquesta ciutat ha d'ésser francesa».

Per acabar de completar aquesta fantasia que té totes les traces d'un veterat secret femení, talment com una delicada imprudència o volubilitat d'una dona, l'artíficia s'esforça en fer apareixer en l'intriga a l'esplèndida reina Elena d'Itàlia, germana de les anteriors, fent-la figurar

com a contabulada amb elles, i sens considerar per a res la dolcesa, la modestia, i el desinterés amb que la reina Elena s'aparta de tota qüestió de govern i de política, culpa a l'amor que li professa son marit i el que des de la seva entronització al poder se refredessin paulatinament les relacions entre Roma i Berlin.

Ademés cita una multitud de fets històrics per a demostrar que l'influència de la princesa de Montenegro es de gran i terrible importància històrica tota vegada que es esclava i cunyada del rei de Serbia i del gran duc Nicolau.

Com se veu, es un infundit enjinyós i ben trobat aquest descobriment que dona un marcat relleu i interès novel·lesc a l'actual guerra; però no està gens conforme ni gens decorós, com molt oportunament fa ressaltar la distingida escriptora Colombina, que precisament quan totes les reines dels estats en guerra estant portant-se abnegadament, vestint el traje blanc de dames de la Creu Roja i habilitant els seus palaus per a hospitals de sang, se pretengui abandonar la responsabilitat de la guerra en mans de les dones, capacitant-les per a tota o gran part de la culpa més greu i botxerosa.

Es molt vella ja la maliciosa intenció per part de varis historiadors tendenciosos de culpar a les dones d'alta gerarquia, de totes les funestes conseqüències que han desmembrat horriblement la robustesa progressiva dels pobles europeus.

No negarém nosaltres que moltes intrigues i concupiscències sorgides en el si de varies famílies reials, han sigut evidentment ocasionades per el esperit gelós, de rancúnia o ambició de aquelles dones que per la seva sang o el seu amor han sigut enlairades a regir o vetllar els destins del seu poble.

Empré en aquesta actual lluita entre'ls pobles intel·lectuals qu'es tot un problema d'ambicions i d'universal transcendència, l'esperit d'aquestes mateixes dones d'alta gerarquia i influents, va ésser des de un bon principi del tot allunyat de les causes primordials i gegantines que han fet trontollar al món. Pel contrari, s'han demostrat sempre ben pròdigues en virtuts i generositats, essent les principals heroïnes per a la creuada de absoluta pacificació.

Les dones reials dels estats en lluita — i parlem en termes generals — bastant dominades del seu amor propi i orgull innat, no cal negar que se han portat decididament abnegades i patriòtics, fondament devotes dels seus respectius drets i lliberacions, i procurant vivament atenuar el dol immens que afligeixen les seves patries.

I així prova l'impressió infinita que han sofert, i sens decaure les seves energies han sapgut una vegada més desmentir l'impropi de frívols i lleugeres qu'els severs i moralistes pedants llessaren contra les dones, per a que, en aquestes circumstàncies morbores i difícils, la consciència humana pugui regoneixer palesament que tal vegada, per a la veritable redenció dels pobles oprimitos i les noves orientacions democràtiques que pugan afavorir als homes conscients, a l'intervenció de l'ànima femenina se deuria la major part de la victòria.

J. VIVES I BORRELL

Quart Concurs Nacional d'Historia de Catalunya

El nombre de nois i noies inscrits per aquest Concurs supera al de tots els altres concursos celebrats a Barcelona, el que és una prova palasa de la importància que aquests actes van adquirint en el nostre poble i l'interès creixent que desvetllen.

El total d'inscripcions ascendeix a 132 alumnes, dels quals són 100 nois i 32 noies, procedents de Barcelona i de altres poblacions de Catalunya, entre les quals són de remarcar per el nombre de nois i noies amb que acudeixen al Concurs, Sabadell i Hospitalet del Llobregat, i entre les comarques lleidatanes: Anglesola, Fuliola, Balaguer i Bellcaire.

Dissabte vinent es reuniran les distingides personalitats que han acceptat constituir els jurats dels exàmens, per a acordar la més pràctica organització del dit acte que és anunciat per al dia 29 del c. rent, celebrant-se el dia 30 al matí la solemnnal festa del Repartiment de Premis.

INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS

AVÍS. — Aquest Institut celebrarà solemne sessió pública el diumenge, dia 30 d'abril. Per coincidir el dia 23 amb la festivitat de Pasqua, s'ha aplacat fins aquell dia la proclamació de premis del Concurs de 1915 i l'obertura de la nova serie de Cursos Monogràfics d'Alts Estudis i d'Intercanvi.

També seràn proclamats en aquesta sessió els noms del Membres corresponents que acaben de designar les tres seccions de l'Institut i s'inaugurarà a següit d'ella la Biblioteca Cervantina, formada pels fons del donatIU Isidre Bonsoms.

La primera lliçó dels Cursos d'Intercanvi, del senyor Dorado Montero, anunciada per al 24 d'abril, tindrà lloc el dilluns, primer de maig.

Junta provincial del Cens Electoral

Rectificació anyal del Cens

De conformitat amb lo disposat en els articles 10 i 11 de la vigent Llei Electoral en relació amb els números 14 i 15 de la mateixa i de lo previngut en el R. D. de 21 de febrer de 1910, es fa saber que des del dia 21 del corre t mes fins el dia 5 de maig pròxim, amós inclusiu, es trobaràn exposades en els baixos de les Cases Consistorials les llistes impreses del Cens vigent, junt amb els manuscrits formats pel senyor quefe dels treballs estadístics d'aquesta província referents als individus que tenen d'ésser inclosos o exclosos en els primers, per a qu'els interessats en elles puguin aduir durant dit plaç la reclamació sobre inclosió, exclosió i rectificació a qu'es considerin amb dret, poguent fer-se dites reclamacions a la secretaria d'aquesta Junta, carrer Durán i Bas, 2, principal.

La diada d'ahir

DIJOURS SANT

Com tots els anys, el Dijous Sant transcorregué en la nostra ciutat, amb aquell imposant aspecte senyorial i místic, tan característic de la Setmana Santa.

Després d'un matí esplèndid i abonaçant, cap el migdia, la concorència en les vies ciutadanes augmentà ja, començant a tancar-se els establiments, i quan a la Catedral i demés parroquies acabaren els divins oficis i la gent se llençà tan reglament habilitada per les Rambles, tenia la ciutat tot l'aspecte d'una festivitat extraordinària, sobretot a la tarde. Les tropes vestides de gala icançant-se les banderes a mig pal en edificis públics, quaters, consuls i en els vapors fondejats en el nostre port; deixà el vigia de Montjuïc de senyalar la proximitat de vaixells, quedà el trànzit rodat un xic limitat.

A la tarde sortiren de sos quaters per a visitar els sagraris, les forces dels cossos i instituts de la guarnició d'aquesta plaça, portant els soldats les armes a la funerala.

I a visitar l'imatge del Crist exposat en els diferents temples de Barcelona i subúrbis, hi acudiren els fidels de sempre.

Però més que res, feia de bon veura el poble treballador que aprofitant la tarde vagosa, omplena les grans vies ciutadanes, constituint una bella nota pintoresca.

Aquella infinitat de dones i donzelles hermoses, elegants i distingides, tan ricament habilitades amb la clàssica mantellina, fent de mare a un nostre impecable i perfecte, i amb uns ulls brillants i somniadors, inquietos i neguitosos, tan propis de les nostres dones ciutadanes, eren l'encant més bell i desitjat que's fruita aridament al transcorrer per les grans vies.

Sortien dels temples, eren totes magestoses i cimbrejantes, i escampaven uns perfums suaus, embriagadors, dolcissims, barreja mística i estrambòtica de religiositat i pagania, de solemnitats i recolliments.

I al costat d'elles, alguns homes alts, rígids i severs com si vinguessin de uns funerals, desentonant admirablement amb la roba passada de moda i apestant a nefalina...

En fi, una diada eminentment «barcelonina».

En virtut de l'acord consistorial que ja coneixen els nostres lectors, estava autorisat el trànzit rodat per la ciutat, casc antic i tot.

La companyia de tramvies per voluntat pròpia sospengué la circulació

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

ULTIMA SETMANA
DE LA

Exposició i venda de Sederia, Llaneria i genres de cotó

Del 24 d'abril al 6 de maig

Grans ocasions en

Trajos i Confeccions

per a senyora i nens

:: Models d'alta novetat ::

PREUS SUMAMENT REDUITS

deis seus vehicles per les rambles de
4 a 7 de la tarda únicament.

En molts centres radicals i lliure-
pensadors se celebraran anit banquets
de promiscuació i alguns balls parti-
culars, sense que ocorregués cap ac-
cident.

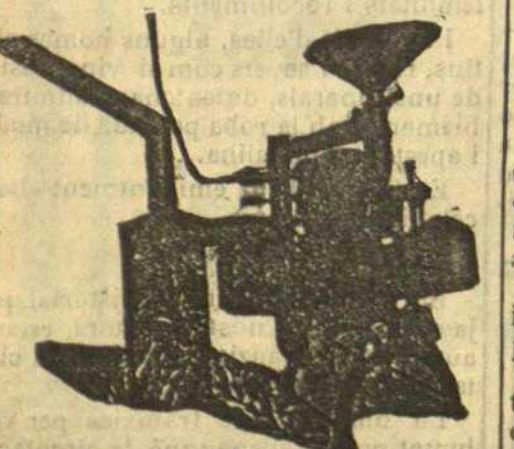
La puja del preu de la carn

L'Alcalde i els carnicers

Estigueren novament a l'Alcaldia
els representants dels venedors de carn
de bé en els mercats, exposant al mar-
qués d'Olèrdola la dificultat amb que
es troben per a mantenir durant els
dies 22, 23 i 24 del corrent, festivitats
de Pasqua, els preus fixats per l'Al-
caldia. Manifestaren els visitants que
aquests dies, per antigüitat costum de
totes les classes socials, augmenta d'un
modo considerable el consum d'algunes
porcions com a cuixa i espatlla,
lo que obliga a sacrificar major nom-
bre de caps, a pesar de la probabilitat
de que no serà repartida tota la carn
disponible, ni encara a preus molt
baixos.

Els hi contestà l'alcalde que no esta-
va disposat a tolerar cap augment de
preu que no fos absolutament justifi-
cat, i, per a convencere's de la raó de
les peticions que acabaven de formu-
lar-se, cridà al seu despatx al presi-
dent de la Comissió d'Escorxadors, se-
nyor Gararach, qui li confirmà que és
cert lo que li havien manifestat els ve-
nedors amb respecte a l'anormalitat de
consum que s'registra en aquests dies.
El senyor Rius i Rius, allavors, per
assegurar al públic, com a compensa-
ció, el benefici de la rebaixa de preus
en les classes de carn menys solici-
tades, recabà dels venedors el com-
promís de que, a pesar de les proximes
festes de Pasqua, no s'augmentarà el
preu de les costelles i disminuirà un
ral per kilo el pit, coll i caps de costel-
la i un ral mig les costelles del coll,
augmentant-se solament durant els
tres dies esmentats la cuixa a 14 rals i
l'espatlla a 12.

Tambe visità a l'alcalde una repre-
sentació de venedors de carn de bou i
bedella en els mercats, demanant la
autorització de l'Alcaldia per a col·locar
en els llocs de venda un cartell indi-
cador dels preus més llaunics i més
clars que els que actualment s'exhi-
beixen.

El cafè La Portorriqueña
son els més fins i aromàtics. Bonsucres, 3

L'ideal pacifista

Mar com en aquest moment en que
fets acomplint-se en tota la desoladora
realitat produïda per els fatals de la
guerra sembla contradir llur virtualitat,
les idees pacifistes han tingut millor oc-
sió de defensar-se.

Els grans conflictes de la història no
tenen comparació amb aquest ni per les
seves proporcions intrínseques ni per l'es-
tat general de cultura, per el tresor acu-
mulat d'afliccions i experiència i per la
vasta extensió dels ideals universalistes.

Davant d'aquesta formidable negativa
deis feits, s'ha de demostrar que no per-
tany a aquelles idees han perdut l'ur for-
ça i s'ha de aduir la raó de la contradicció
aparent entre uns i altres.

La ciència i l'experiència al nostre en-
tendre assenyalen amb claredat la causa
d'això en la manca del factor de la nece-
ssitat, en la evolució ideològica de l'Es-
tat fins als nostres dies i particularment
en els conceptes expandits a arrel de la Re-
volució Francesa i en no haver arribat
el moment de la civilització en que aquest
podia constituir un element fructífer de
la vida social.

En efecte, fins avui la idea a que ha
respost la constitució de l'Estat en les
organitzacions de tipus més corrent, així
com les necessitats i característiques so-
cials a que comunament ha degut la seva
existència, havien d'induir-lo fatalment a
la guerra o a aquesta política que en
els nostres dies s'ha deia de la pau ar-
mada i que no té més efecte que el de
una anticipació dels dolors de la lluita
d'extermini.

Lo que a primera vista distingeix a
l'Estat preparat per a la guerra o orga-
nizat en vista a la lluita armada amb
els pobles, és el sentiment exagerat d'honor
nacional i de tots aquells valors
purament morals o ideològics que s'han
regrenat amb les reminiscències de l'ani-
misme del talur i del cotem que forma-
ven la mèdula de la psicologia dels
pobles primitius i que, reviscolant-se en
el fur intern de la gent d'avui han pro-
duït, l'exagerament bèl·lic a que, s'han
llevat els nostres generacions en el mo-
ment de la declaració de la guerra actual.

Aquesta característica denota un tran-
scament la supervivència de conceptes in-
adaptats al medi de la societat moder-
na formada per elements i condicions mor-
als i materials que han de produir for-
çosament un altre concepte de la pa-
tria, de la societat, del dret i de la
ciutadania, més acordats amb el treball,
la intel·ligència i la repercussió de les for-
ces econòmiques, que formen l'estructu-
ra social dels nostres dies.

Subsisteix en nostres aquests llegats
de les g-n-racions pas s d s p r que mal-
grat tots els canvis operats en la orga-
nizació política dels pobles no s'ha es-
borrat aquest anacrònic sentit en cap de
les successives transformacions man-
des sempre de l'element de la patria na-
tural en sa robustesa i força propia.

Unes vegades s'ha cregut que la idea
sola amb la llibertat del seu poder lliu-
minós havia de regir a l'humanitat, i des
del marxisme passa a les monarquies
absolutes del renaixement, aquest cri-
teri ha fruit de diferents alternatives de
èxit que s'han distingit per la trana de
les polítiques idealistes divorciades amb
la realitat.

Altres vegades s'ha caigut en l'extrem
contrari i donant a les forces de la na-
turella una preponderància, que pot jus-
tificar l'anarquia de l'ordre social i el
retorn a la barbarie, s'ha produït tota
una ideologia que va del monoteisme in-
dic a l'estat de naturalesa cantat per
Rousseau.

Però això en la realitat ha tingut la
seva fidel interpretació a l'ampar de la
situació econòmica especial de cada èpo-
ca, de l'alcanc dels coneixements gene-
rals corresponents a les mateixes i del
esperit públic que s'ha produït en sa con-
seqüència.

A Grecia sots les elocucions de Só-
crates de Plató i d'Aristòtil i en els da-
rriers temps dels clàssics, estoics i
epicurs, se sostingué la jerarquia de clas-
ses que regia l'esclavitud en fonament
de la producció i de la riquesa de la
que se'n gaudien els privilegiats de l'or-
dre polític.

A Roma la filosofia intentà un sen-
tí d'atenuació d'aquest sistema però l'or-
nisme intrinsec d'època i d'època i d'època
intensificà la població i les necessitats in-
herents a ella i obligaren a la política
imperialista que accentuà les velles in-
justícies amb l'augment del nombre d'es-
claus que havien de subvenir a les crei-
tades necessitats de la vida de luxe i di-
sposició que portava la metròpoli en l'ai-
ta categoria a que l'haurien coïncidat les
glories de les seves gestes de guerra.

El Cristianisme amparà aquestes vic-
tims i per un moment pogué creure en
l'implantació d'un sistema de pau i de
confraternitat universal, però la lleu-
ra fructificació donava llurs distinc-
en cada enfrontació i la lluita dels bàrbars ofe-
gia per un període, amb el brigit de les
armes, la dolça veu del sermó de la
muntanya.

Aleshores es produí el feudalisme per
efecte natural del treball de reconquis-
ta que s'hagué de portar a cap contra
el domini dels invasors i mentre el fa-
pa i el Cèsar disputaven per la supremacia
del món que naixia d'aquell treball,
al volt del castell feudal i de l'abadia
es formava la cèl·lula de la nacionalitat
amb la comunitat d'interessos, la solidari-
tat dels sentiments religiosos i el com-
panyerisme enrobustit en les lluites he-
ròniques i estorçades contra els invasors.

En aquella època es formà la ciutat
com a centre de relacions de la vida

de defensa i de treball en els seus pri-
mers passos i com efecte de l'influèn-
cia mercantil desenvolupada per les creu-
ades i el desenvolupament del canvi, de la di-
visió del treball i de les feines com-
binacions del crèdit apostades per els
jueus.

D'aquest modo insensiblement els cas-
tells, fets per a la defensa necessària en
aquella època sense autoritat ni segure-
tat, i les abadies, construïdes per a la
propagació de la fé, devingueren punts
d'apoi d'una nova fase d'organització so-
cial que havia d'exigir ben aviat la trans-
formació corresponent, no sense anar pre-
cedida de les lluites acostumades en ca-
da cas semblant.

La lluita vingué de l'inadaptació del
senyor feudal a la modalitat de vida i
al nou ordre de relacions socials que a-
quella nova societat, transformada en la
seva base per el seu nou caràcter i la
seva nova finalitat, exigia d'un modo
imperiós per al seu necessari desenvolup.

A les queixes que aquesta inadaptació
provocà següent les lluites entrin-
poble i els senyors; d'elles dimanaven les
constants demandes d'intervenció al mo-
narca, el qual induït en part per la ne-
cessitat de reduir paulatinament els furs
del senyor que no deixava establir els
principis de organització política con-
venients, i en part per les idees del Re-
naixement, acostumava a fallar les que-
rel·les a favor del poble.

Així les ciutats i els homes fins aleshores
subjectats al domini personal del
senyor adquirien privilegis i llibertats
que fomentaren prodigiosament l'espí-
rit d'empresa, facilitaren la gran volada del
tràfic comercial i l'augment dels m-dis de
comunicació, fins arribar a la formació
d'aquelles federacions mercantils que lo-
graren tan alta expressió en la famosa
Lliga Hanseàtica.

A tal grau de desenvolup i importan-
cia arribaren per aquest camí les ciu-
tats comercials que a la seva ombra s'an-
aven constituïnt organitzacions polítiques
de gloriosa recordança per a la llibertat
de les ciutats i per a la supremacia del
régim municipal i va al·liat amb el seu
nom la memòria del bell florir de les
arts i de les ciències.

Però el concurs prestat per al Rei a
aquest floriment d'energies no s'avia a re-
d'acord amb els principis de llibertat i
de civilització que en aparència el jus-
tificaven pels seus bons resultats, sino
per la raó d'Estat que Maquiavelo ele-
vava aleshores com a teoria de tota acció
política que proclamava la necessitat de
l'absolutisme monàrquic.

Una altra lluita perllongada i costosa
labora l'aparició de les monarquies
absolutes que's formen d'acord amb els
fonaments teòrics de «El Principi» i que
en el triomf deixen obligats als comen-
ços embrionaris de la nacionalitat natu-
ral.

Tenint en compte el gran predicament
que aleshores tenien les teories de l'estat
florentí i la necessitat de la imposi-
ció urgent d'un ordre social demanat
pel mateix respecte dels nous interessos
socials de la civilització, es comprèn fa-
cilment que la nova estructura i signifi-
ficació de l'Estat portés, amb l'oblit de
la nacionalitat, la continuació de les lluites
armades a l'exterior.

L'Estat havia d'orientar-se així en un
sentit franc i fonamentalment obligat a
per a atendre, no ja amb preferència,
sino casi exclusivament a la seva pro-
pia raó i salvaguardia, mentre els drets
de la categoria de personal moral i de
superioritat suprema que aquella ideologia
li assignava.

La seva finalitat essencial estava cap-
entora, en les seves relacions amb el
altres Estats, i en vista al prestigi i a
la primoritat exigència del bé públic i
a elles s'havia de sacrificar amb tal con-
vicció i tal fé que aduïa els sentiments
religiosos s'arribaren a considerar ne-
cessàriament superadits a aquesta mena
de religió de l'Estat, estimada com el
deure ineludible del poble.

Tor això produït com és natural, l'uni-
tarisme i la oligarquia a l'interior i el
militarisme a l'exterior, i amb ells no
solament el desenvolup de les ofenses i
internacionals nascuts de les ofenses i
les qüestions d'honor a la vella faula, que
provocava naturalment la especial situa-
ció de l'Estat a l'exterior, i per tant el
nombre i l'alcanc de les guerres sense
motiu important, si que també l'engre-
ment i la corrupció, amb la rutina, en
les classes directores.

Aquell culte a la guerra els presenta-
va totes les qüestions amb el mateix co-
lor del crestat de la competència uni-
internacional i l'art, la literatura i la cièn-
cia, que no's feien per a servir a l'Es-
tat, no tenien bellesa, ni mèrit, ni eficàcia
com no podien, amb aquest criteri, ésser
acceptades com a bones les fórmules i
doctrines financeres i econòmiques que
no's basessin en aquell mateix punt de
vista.

(Acabarà).

L'estela d'un crim

Ha pogut ésser identificada la dona
troçada morta i troçada sota un pont
del terme de Sant Andreu de la Barca
a primers de febrer.

El jutge de Sant Feliu, senyor Fer-
nandez Cavada, envia fotografies del
cadavre a la Direcció General de Se-
guretat, i aquests les escampà per to-
tes les quefatures d'Espanya, a fi de
que miressin si podien averiguar qui
era.

No molts dies després el jutge rebia
un informe molt minuciós del cap de
policia de Palma de Mallorca, don
Agapit Marín, en el que deia que el

cadavre era d'una noia mallorquina,
Manuela Espell Hernández, de 21 anys
resident a Palma, carrer de Forteza,
(Hostalets).

Aquesta noia, de joventut observà
una vida reprobable. L'any passat en-
taulà coneixença amb un alicantí, Au-
toni Fuentes Martínez (a) Carboneret,
de 28 anys, contrabandista, mariner,
roda-tavernes i, en conjunt res de bo,
qui havia sofert un any de presó per
contrabandol i alguns arrests per ba-
ralles i escàndol.

Amb aquest mal subjecte la Manue-
la se'n anà a Alacant i vingué a Bar-
celona, on el Fuentes observava tant
o més mala conducta que a Palma,
fent-se passar per valenta a les cases
de joc i dient-se germà d'un «Carbo-
neret» famós entre la gent de mal
viure i actualment a presidir per homi-
cidis.

Cansada la Manuela dels mals tractes
del «Carboneret», el deixà i se'n
anà a Blanes, a una certa casa de
gens bona nomenada. El 4 de febrer
es presentà allí un desconegut, recollí
amb ella, i poc després aquesta reco-
llí la roba i marxava en companyia
del visitant, juntant-se a l'estació amb
un altre individu que els esperava. Per
les senyes dels que van veure aquest
darrer, sembla que no era altre que el
«Carboneret».

Vingueren a Barcelona i, de sobte,
després de paregueren. Pocs dies des-
prés era descobert el crim.

El pare de la desgraciada, asilat a
la Casa de Caritat de Palma, recone-
gué en la fotografia del cadavre la se-
va filla. Alguns persones de Blanes
han vist trossos del vestit trobat al ca-
davre, i han dit que era de la «ma-
llorquina».

En quant al presumpte assassí, la
brigada d'investigació criminal que
l'ha buscat per tots indrets té motius
de creure que, havent pogut arreple-
gar una documentació militar (de ma-
rina) d'un amic, s'en va anar amb ella
a França, passant-hi sens dubte de
amagat, guiat per algun contraban-
dista.

Els esports

Futbol

A més de l'ingrés den Pomés al
F. C. Barcelona, se'n assegurava que
tant en Kinké com en Pucó sembla
que també formaran en sefiles.

—Els gallegos sembla que tenen mol-
tes ganes de que la final del campio-
nat se celebri a Vigo, per lo menys
aixís se trasllueix en les opinions de
la seva premsa.

De moment sabem que dat el resu-
lat de la semi final, algun prestigiós
element madrileny no tingué prou
temps per anar cap a Vigo a fer dimi-
tir el cèlebre gabinet Hidalgo.

Ara, l'Athletic té la paraula.

—Algun aficionat i patriota en vista
dels desitjos que hi ha per a celebrar
un banquet en honor dels nostres
campions, ha llençat l'idea, quina no
ens sembla pas molt descaetada, de
celebrar dit banquet el dia 7 de maig
a les set de la tarda i a preus econò-
mics perquè hi pugui contribuir tot
hom, convidant a més als campions
vascs que segurament es trobaran en-
tre nosaltres en aquella data.

—Al camp del Sabadell diumenge
passat tingué lloc el partit a benefici
dels naufres del «Príncep d'Astúries»
entre el Sabadell i el Terrassa, gua-
nyant els primers per 6 a 3 amb el
següent equip: Figuls, Perez II, Es-
truch, Lluma, Monistrol, Perez I, Ba-
rari, Cabedo, Sagarra, Morales i Re-
tana.

—A Reus contendiren l'Universitari
de Barcelona i el Deportivo d'aquella
població, guanyant els barcelonins
per 5 a 0, entrats quatre d'ells per En
Kinké.

—Se'n assegurava que ha ingressat
al Sabadell el notable defensa que es-
tava a les files del Barcelona En Paco
Brú. Així com alguns altres que'n
neguem a creure, per més que en els
temps que correm, ja no ens estranya
rés del futbol.

—El partit Vasconia-Catalunya sa-
bem que la Federació del Nord ha
proposat a la Catalana que sa selecció
jugui amb la nostra el 21 de maig prò-
xim a Barcelona i el 4 de ju y a Gui-
púzcoa.

—El Centre de Sports de Sabadell
ha concertat dos partits amb el fort
primer equip de l'Athletic Club de
aquella ciutat, els que tindran lloc en
el terreny del Club Sabadellenc els
dies 23 i 24 de l'actual i han despertat
un grandíssim interès entre els aficio-
nats.

—El partit Vasconia-Catalunya sa-
bem que la Federació del Nord ha
proposat a la Catalana que sa selecció
jugui amb la nostra el 21 de maig prò-
xim a Barcelona i el 4 de ju y a Gui-
púzcoa.

—El Centre de Sports de Sabadell
ha concertat dos partits amb el fort
primer equip de l'Athletic Club de
aquella ciutat, els que tindran lloc en
el terreny del Club Sabadellenc els
dies 23 i 24 de l'actual i han despertat
un grandíssim interès entre els aficio-
nats.

—El Centre de Sports de Sabadell

ha concertat dos partits amb el fort
primer equip de l'Athletic Club de
aquella ciutat, els que tindran lloc en
el terreny del Club Sabadellenc els
dies 23 i 24 de l'actual i han despertat
un grandíssim interès entre els aficio-
nats.

—El Centre de Sports de Sabadell
ha concertat dos partits amb el fort
primer equip de l'Athletic Club de
aquella ciutat, els que tindran lloc en
el terreny del Club Sabadellenc els
dies 23 i 24 de l'actual i han despertat
un grandíssim interès entre els aficio-
nats.

Però ses aficions a l'art escènica i
coneixement del teatre el portarà a em-
presari dels principals de nostra ciu-
tat serà i son un gust hon-
pie gerantia d'èxit. Els entusiastes
teatre líric, feu desitjar per aquest
tre les més famades notabilitats es-
cèniques. Fou en Salvat el primer em-
presari que feu viure a Barcelona al gran
meze Novelli.

A Novelli el volia Salvat com a
germà, i el general actor italià no va
amb en Salvat primer, i sense que aqu-
sigués son empresari.

Més tard, Salvat fou durant alguns
empresari del Teatre Principal, on s'ha
nà a conèixer com actor son fill Ma-
quià mateix empresari de l'Òpera i
altres teatres la major part de les repre-
santacions que han actual en nostra capital
nyies estrangeres.

La mort del Salvat serà molt senti-
dones era conegudíssim i molt estimat
per ses grans qualitats.
Descansi en pau i rebui els seus mè-
rits a sa distingida família nostre més
pesam.

Assecadors per a Indústries
Preklor-Roda Universita, 14

En aquests darrers temps s'ha ac-
xentat tant la terrible malaltia del cla-
cer que ha commogut no sols al mè-
dic sino a quants s'interessen per les
vitals qüestions que interessen a l'hu-
manitat. En aquesta ciutat, on la tsa co-
sumeix més d'un centenar de vides al
mes, el càncer es ceba de tal modo que
en el darrer mes pugen les víctimes a
l'espantós número de 64, que representa
una invasió terrible contra la qual ha
de lluitar desesperadament.

La «Obra de Max-Embo» imitació
del «Patronat de la lluita contra el cà-
cer», comptant amb l'entusiasme de sa
protecció, a més a més a propagadors, ha
convocat una reunió p'el m nar de sos as-
sistents, que's celebrà demà dissabte a
dos quarts de set de la tarda, en l'A-
neu Barcelonès. Canuda, 6, amb el fi
d'acordar lo procedent davant el gre-
mal que's ataca, amb quin acte combi-
nada l'empresa companyia social que fa de
entrotllar per a bé de tots.

Els dies 21, 22 i 23 del present mes
se celebrà un Congrés nacional d'A-
gricultura en l'Aneu de Vilanova i Gu-
trú.

Per la policia han sigut recollits de
diferents llocs de venda de puridors i
tre col·leccions de postals i 31 folles po-
nogràfics.

La Societat d'operaris confiers i pa-
telers i similars, ha traslladat el seu do-
micili social al correr de Mercader, n-
mero 36, principal.

HULES P'umore, i fa de
J. RIBERA Portaferris, 21 (enfroste. R.)

Demà farà una excursió a les obres de
Port Lluís de Barcelona per a la
gona ensenyança de la Dona, dirig-
pel doctor don Francisco Condemna,
qui explicarà a les dones el valor i
significació científica de quant es variat.
Les senyores i senyoretes inscrites
trobaran en l'estàtua de Colón a les tres
en punt de la tarde.

Avis d'Administració

Preguem als nostres subscriptors
de fora de Barcelona que no estigui-
guin al corrent en el pagament de les
seves subscripcions, que envii l'im-
port dels seus descoberts an aquesta
Administració, lo abans possible per
a que puguin seguir rebent el diari
amb tota regularitat.

Societats y Ferrocarrils

COMPANIA DELS CAMINS DE FERRO DEL NORD DE
CATALUÑA.—Kilometres en explotació: Tota la Xarxa
3.681.

Ingressos del 21 al 31 de març

	1916	1915	Diferencia
Tota la Xarxa	5.103.110'33	4.400.733'38	
Diferencia			708.376'95

Ingressos des del 1 de janer al 31 de març

	1916	1915	Diferencia
Tota la Xarxa	30.021.241'18	34.583.161'02	
Diferencia			4.428.140'85

Barcelona 10 abril 1916. — El Secretari
del Comité, Alfred Ferrer.

COMPANIA DELS FERROCARRILS DE M. S. A.—Kil-
metres en explotació: Xarxa antiga, 2.945 Xarxa cata-
lana, 719 Tota la Xarxa, 3.664.

Ingressos del 11 al 20 de març

	1916	1915	Diferencia
Ptes. Cs.			
Xarxa ant.	2.476.188'94	2.387.595'54	88.593'40
Xarxa catal.	919.004'39	973.257'22	-54.252'83

Totals

	1916	1915	Diferencia
Ptes. Cs.			
Xarxa ant.	21.998.734'96	13.906.422'43	8.092.312'53
Xarxa cat.	7.864.850'08	8.457.719'72	-592.869'64

Totals

	1916	1915	Diferencia
Ptes. Cs.			
Xarxa ant.	21.998.734'96	13.906.422'43	8.092.312'53
Xarxa cat.	7.864.850'08	8.457.719'72	-592.869'64

EL FARO

127, Hospital, 127

:: Rebudes les novetats d'Entretorns i Istiu ::

Grandiós assortit

Preus més baratos que mai

Equips primera Comunió - Sense competència

Economia veritat :: Preu fixe

PIANOS I HARMONIUMS de lloguer, des de 8 fins a 15 pessetes al mes
Carreer del Bruc, núm. 78, entressol, primera

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors desde'l 3 per 100 anyal, en lletres, propietaris, industrials i comerciants, des de'l 12 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, usdefruits, preindivises i sobre genres, piano carruatges i tota garantia que convinga Rambla Santa Mònica, 4, entressol.

Bodes i bateigs
Si voleu comprar bosses i capses amb gust i ecnòmia, visiteu l'antiga fàbrica de capses carrer Sant Pau, 38

SALUD

Fuertes y Bellas, por medio de la Gimnasia Sueca. Ptas. 120. Pídanse en todas las librerías.

Decaimiento

Nos da padecor leyendo «La Hoja Popular», que da novelas completas de los mejores autores, por

TORRE

Alto y fuerte como una torre, se conserva una lección de Teoría y práctica de la Gimnasia Respiratoria. Sociedad General de Publicaciones. Barcelona.

Biblioteca

Es interesante saber cómo se obtiene con las obras que publica la Sociedad General de Publicaciones, en la calle de San Mateo, 11, Barcelona. Año 2002.

Fuera canes

No las tiene el que lee y practica los consejos contenidos en la hermosa obra La Memoria Natural. Baños de sol, de sirga de luz en casa. Sociedad General de Publicaciones. Barcelona.

ORO FINO

Pida en todos los kioscos las famosas de la Biblioteca «Oro Fino», que por 30 céntimos, da obras completas de Don Quixote, Pícaro, Larribia, Zamacoia, Trigo, etc.

Hipotecas

La mejor colocación del dinero es suscribirse a «El Hogar y la Moda». Pida a nuestra Sociedad General de Publicaciones, Estación, 211, Barcelona.

Inocuencia

Los niños. Causas, remedios, por Víctor Pellicer y Farré. Es un documento valioso, de verdadera enseñanza divulgada, premiada por la Sociedad de Amigos de la Instrucción pública, en la exposición de 1919. Precio 1 peseta.

OCA

La tiene el que se suscribe a la Colección Pícaro Ilustrado. Pídanse muestras gratis a la Sociedad General de Publicaciones, Diputación, 211, 1.

GRATIS

se mandan muestras de la revista de Educación Social General de Publicaciones. Barcelona.

MERITORIO

es el trabajo de la Sociedad General de Publicaciones, consiguiendo las obras maestras de la literatura en su Hoja Popular. Cada novela completa 20 céntimos. Pídanse en los kioscos.

SE VENDE

como pan vendido, LAS FRONJAS... CANTOS SOMBRÍOS, por el riquísimo poeta Román de Saavedra. Librerías y Sociedad General de Publicaciones.

Tres años

EN ALREANIA. MEMORIAS DE UN FORJADOR, por el Dr. Agustín Latorre y Fauriol. Sociedad General de Publicaciones.

Así

como este anuncio se sobrepone a los demás, así se sobrepone «El Hogar y la Moda» a todas las demás publicaciones de su clase. Porque ninguno otra da, por dos reales al mes, lo que este anuncio da.

Un cuaderno semanal de **El Hogar y la Moda**.
Un cuaderno semanal de **Novela**, fina, interesante y moral.
Un cuaderno semanal de **Diccionario General de España**.

Un cuaderno semanal de **Historia General e Historia**, el curso.
Un cuaderno entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Es decir, que entre **Periódico**, **Diccionario** y **Historia**, el día, además, se da un cuaderno de **El Hogar y la Moda** de 40 céntimos.

Tos
sea
que
los
a
a

6232

PATRONES MENSUALES

y bonitos y prácticos
a cualquier optar todos los suscriptores.

¡TODOS POR LOS 2 REALES AL MES!

Si quiere V. recibir una muestra gratuita de estas Publicaciones, llene usted el cupón adjunto y mándelo a la

SOCIEDAD GENERAL DE PUBLICACIONES

Diputación, 211. — BARCELONA

advertiéndole que los que se suscriben ahora, podrán empezar a recibir todas las publicaciones desde el número 1.

De _____ provincia de _____, desea recibir muestras de _____

D. _____ piso _____, calle de _____

de _____ número _____, desea recibir muestras de _____

de _____ número _____, desea recibir muestras de _____

es

es

es

es

es

es

es

es

es

es

es

es

es

es

UNA FAMILIA FELIS

La mare està contenta, perquè té cada vuit dies un periòdic de modes que li dona patrons tallats i regals mensuals molt valuosos; la noia està joiosa, perquè a més del periòdic de modes reb també setmanalment una entrega de novel·la fina, interessant i moral. Y el pare y el fill casten satisfets, perquè cada vuit dies reben un quadern de Diccionari il·lustrat y altre d'una magnífica Historia d'Espanya.

Doncs tot això, o sia el rebre quatre quaderns setmanals (Diccionari, Historia, periòdic de modes y Novel·la), amb dret als regals mensuals, li costa a la família dos rals al mes, en les condicions que li direm si omplena vostè l'adjunt cupó y l'envia franc, éi amb un quart de cèntim a la

Societat General de Publicacions
Diputació, núm. 211.—BARCELONA

Al rebre el cupó, la carta o la tarjeta postal que pugui vostè enviar-nos, li remeterem una mostra de franc de nostres publicacions. Vostés les veu. Si li agraden, s'hi suscriu. Y si no, tant amic.

St. Administrador de la Societat General de Publicacions

Envieu-nos vostè rembors una mostra gratuita de les seves publicacions setmanals *El Hogar y la Moda*, *Nuestro Diccionario Enciclopédico Ilustrado*, *Historia General d'Espanya*, y Novel·la, que donen vostre per dos rals al mes.

(Nom de l'interessat)

Residència _____ provincia _____

Almanaque Bailly-Baillière

ENCICLOPEDIA POPULAR ILUSTRADA PARA 1910

EN RÓSTICA 1,50 ptas.

ENCUADERADO 2 pesetas.

REGALO DE 1.000 céntimos de la lotería de Julio de 1910, cuyos premios pueden importar 345.980 pesetas.

PARTICIPACION en el núm. 6.833 de la Lotería de Navidad, pudiendo corresponder hasta 100 pías. a cada Almanaque.

100% PESO CON MENOS VOLUMEN

Un tomo de cerca de 500 páginas. = Más de 1.000 grabados. En Provincias, 0,50 más para gastos de franquex y certificado.

Unión Empresarios de Pompas Fúnebres, S. A.

Servei Municipalitzat

En virtut d'haver comensat amb letxa 8 del passat juliol, el nou règim municipal relacionat amb els serveis de pompes fúnebres, aquesta Empresa posa en coneixement del públic que essent la concessionaria del Excm. Ajuntament per a la prestació de dits serveis, ha establert la seva Central, oficines, sucursals i estafetes en els següents punts:

Central, oficines, fàbrica i talers, carrer Camp Sagrat, núm. 24, telefon, 2691					
DISTRICTE 1.º SUCURSAL, SANTA BÁRBARA, 13 1.ª ESTAFETA, WAD-RAS, 236. 2.ª SUCURSAL, ALTA SANT P. RE, 78 3.ª PALLA, 8 4.ª LAURIA, 49	TELEFON 1895 8238 1767 949 2643	DISTRICTE 5.º SUURSAL, SANT PAU, 72 6.ª ARIBAU, 17 7.ª CANONGE PIERNAT 7.ª ESTAFETA, BLAY, 56 8.ª SUCURSAL, TORRENT DE L'OLL, 133	TELEFON 1917 2490 6104 3400 7757	DISTRICTE 8.ª ESTAFETA, SARAGOÇA, 119 BIS 9.ª SUCURSAL, SANT ANDREU, 201 9.ª ESTAFETA, MAJÓ, 27 (HORTA) 10.ª SUCURSAL, CLOT, 59	TELEFON 7809 8265 8099 8234

En tots els prerreacionats locals, serà el servei permanent, tenint de dirigir-se a qualsevol d'ells, si gui personal o telefonicamentais avisos de defuncions, per a l'immediata prestació del servei.

Al mateix temps prega la Empresa concessionaria, se dirigeixi a les oficines qualsevol reclamació a que pugui donar lloc la implantació i desenrotlllo del nou règim municipal establert, puix així serà deguda i immediatament atesa i subsanada qualsevol deficiencia. —NOTA: 1.ª Tot ciutadà té dret mitjansant certificat de pobresa estés pel senyor alcalde de barri, a un enterrament dels anomenats Beneficiencia Municipal, completament de franc.—2.ª Així mateix pot obter per un enterrament dels anomenats econòmics, compost de ataúd blanc o negre, coche fúnebre, despatxos parroquia, jujat, verificació i una berlina de quatre asientos de acompanyament, per la quantitat total de 20 pessetes els pàrvuls i 25 pessetes els adultes.

EL POBLE: CATALA

Diari Federal Nacionalista Republicà

Redacció, i Administració: Carrer de l'Est, 16, Telèfon 2298

Per a anuncis i comunicats, vègint-se tarifes

Anunci				Gasetilles		NOTES ÚTILS		Per ratlla	Pessetes
DE PRIMERA PLANA.	Per	ratlla i columna	Pessetes	0'50	Se publicaran en la «INFORMACIO DE BARCELONA», en la 2.ª 3.ª o 4.ª plana indistintament i amb un guió (—) al davant	REMITITS	“	“	“
DE SEGONA PLANA	“	“	“	0'50		OFICIALS	“	“	“
DE TERCERA PLANA	“	“	“	0'50		JUDICIALS	“	“	“
E QUARTA PLANA	“	“	“	0'15		ESPECTACLES	“	“	“

Per ratlla Pessetes 1'00

Descomptes especials segons el nombre d'insercions